

این متن از سایت دانشنامه حوزوی "ویکی فقه" اخذ شده است.
برای آشنایی و استفاده بیشتر به نشانی www.wikifeqh.ir مراجعه فرمایید.

عاقله

عاقله، مؤنث عاقل از ملاده عقل است که در زبان عربی به معنای منع، حفظ و بستن می‌باشد. عاقله در لغت به معنی نگهدارنده و مواظبت‌کننده است.
^[۱] جعفری لنگرودی، محمد جعفر؛ ترمینولوژی حقوق، تهران، گنج دانش، ۱۳۸۴، ص ۴۴۱.

فهرست مدرجات

- [۱ - در اصطلاح فقه](#)
- [۲ - در اصطلاح حقوق](#)
- [۳ - شرائط تحقق ضمان عاقله](#)
- [۴ - حود مسؤولیت عاقله](#)
- [۵ - حکم ضمن عاقله](#)
- [۶ - ناتوانی عاقله در پرداخت دبه و عدم وجود عاقله برای جانی](#)
- [۷ - فهرست منابع](#)
- [۸ - پابنی](#)
- [۹ - منبع](#)

در اصطلاح فقه

در اصطلاح فقهی، نزدیکان و خویشاوندان شخصی هستند که مرتكب قتل غیر عمد و جرح را بپردازند. در رابطه با مفهوم عاقله که چرا خویشاوندان نزدیک شخص جانی یا قاتل را عاقله نامگذاری کردند چند احتمال وجود دارد:

- ۱ - عقل به معنای «منع» است و خویشاوندان نزدیک قاتل با پرداخت [دبه](#) حائل و مانع بین جانی و [اولیایه](#) مقتول یا مجروح می‌شوند.
- ۲ - عقل به معنای «حفظ کردن» آمده است و عاقله به کسانی گفته می‌شود که با پرداخت [دبه](#)، خاطر را از قصاص یا تعزیر حفظ می‌کنند.
- ۳ - عقل به معنای «بستن» آمده و خویشان جانی، شترهارا به عنوان [دبه](#) نزد اولیای دم برده و عقل می‌کنند یعنی زانوان آن‌ها را می‌بنند و یا این که با پرداخت [دبه](#)، زبان اولیای دم را از تقاضای [قصاص](#) و غیره می‌بنند.

خویشانی که شرعاً عاقله نامیده می‌شوند؛ به ترتیب تقدم عبارتند از:

- ۱- خویشان پدر و مادری.
- ۲- خویشان پدری.

در اصطلاح حقوق

و در اصطلاح طبق ماده ۳۰۷ قانون مجازات اسلامی عبارت است از «بستگان ذکور نسبی پدر و مادری یا پدری به ترتیب [طبقات ارث](#) به طوری که همه کسانی که حین الفوت می‌توانند ارث برند به صورت مساوی عهددار پرداخت [دبه](#) خواهند بود».
^[۲] حجتی، سید مهdi؛ قانون مجازات اسلامی در نظم حقوق کفری، تهران، میثاق عدالت، ۱۳۸۴، ص ۶۰۷.

شرائط تحقق ضمان عاقله

- ۱ - عاقله باید بستگان پدر و مادری باشد پس بستگان مادری از دایره عاقله خارجند.
- ۲ - عاقله باید مرد باشد.
- ۳ - عاقله باید [بالغ](#) باشد پس صغیر جزء عاقله نیست.
- ۴ - عاقله باید [عقل](#) باشد پس مجنون جزء عاقله نیست.
- ۵ - عاقله باید هنگام سر رسید [اقسام](#) ده، دارا باشد پس معاشر عاقله محسوب نمی‌شود.

- ۶- قتل خطا مغض با بینه، قسامه و علم قاضی ثابت گردد، اگر با اقرار جانی یا نکول او از قسم یا نکول او از قسامه ثابت شود، عاقله ضامن نیست.
- ۷- در دیه جراحت، دیه بالاتر از موضعه باشد پس دیه جنایت پائین تر از موضعه بر عهده جانی است.
- ۸- در مرد جنایتهای خانوادگی که شخص بر خوش وارد آورد و اتفاق مالی که به طور خطا مغض حاصل می‌شود عاقله ضامن نمی‌باشد.

حدود مسؤولیت عاقله

- مواد ۳۰۵ و ۳۱۱ **قانون مجازات اسلامی** حدود مسؤولیت عاقله را بین می‌نماید که عبارتند از:
- ۱- دیه قتل خطا مغض
 - ۲- دیه جراحت (موضعه) و دیه جنایتهای زیادتر از آن به عهده عاقله می‌باشد و دیه جراحت کمتر از آن به عهده خود جانی است.
 - ۳- خسارتهای حاصل از جنایتهای خطا مغض از قتل تا موضعه (ماده ۳۱۱ **قانون مجازات اسلامی**) استثناء حکم ماده ۳۱۱ **قانون مجازات اسلامی**: در يك صورت ممکن است عاقله، عهددار دیه جنایت خطا می‌باشد و آن در مورد سقط جنینی است که هنوز روح در آن نمیده نشده و با توجه به مراحل تکون جنینی، دیه آن کمتر از موضعه باشد.
 - ۴- دیه جنایت ماده ۳۰۶ **قانون مجازات اسلامی**: جنایت عمد و شبه عمد نا بالغ و دیوانه به منزله خطا مغض بوده و بر عهده عاقله می‌باشد. با توجه به حکم کلی تبصره ماده ۳۰۶ **قانون مجازات اسلامی** جنایت اطفال کمتر از موضعه نیز بر عهده عاقله خواهد بود. (نظریه ۱۸/۱۳۷۵-۲۶۹/۷)
 - ۵- اداره کل تدوین و تنقیح قوانین و مقررات، مجموعه قانون مجازات اسلامی، تهران، ریاست جمهوری، معاونت پژوهش، اداره چاپ و انتشارات، ۱۳۸۴، ص ۲۹۸.
 - ۶- دیه به ترتیب طبقات ارش بر عاقله توزیع می‌شود. مسؤولیت عاقله فقط در مورد دیه باید اعمال شود و نسبت به ارش مردمی ندارد. (نظریه ۱۲/۵/۱۳۷۰-۱۱۳۵/۷ اداره حقوقی قوه قضائیه).
 - ۷- اداره کل تدوین و تنقیح قوانین و مقررات، مجموعه قانون مجازات اسلامی، تهران، ریاست جمهوری، معاونت پژوهش، اداره چاپ و انتشارات، ۱۳۸۴، ذیل ص ۲۹۹.

حكم ضمان عاقله

- اکثریت فقهای شیعه بر این عقیده‌اند که عاقله ابتداناً ضامن پرداخت دیه است و بنابراین هم حكم تکلیفی شامل وی می‌شود، یعنی اگر عاقله دیه را پردازد، نه تنها شرعاً حقی را ادا نکرده و فعل حرامی را منکب شده، بلکه بر ذمه اوست که دیه پردازد.
- ۸- حیری، عباسعلی؛ نگاهی به مسؤولیت عاقله در پرداخت دیه، فصلنامه فقه سال دوازدهم، شماره ۴۵، ص ۲۰۵ و جانی در این موارد هیچ گونه مسؤولیتی ندارد و رجوع عاقله به جانی جایز نیست.
- ۹- دیه مسؤولیت عاقله از احکام اجتماعی و انصافی است نه تأسیسی بین توپیک که زندگی اعراب جزیره العرب در زمان قبل از اسلام بر نظام قبیله‌ای استوار بوده، و مسؤولیت شخصی در آن وجود نداشت، بلکه قبیله خود را مسؤول می‌دانست و پرداخت دیه یکی از آن مسؤولیتها بود که بر حسب درجه تزدیکی و سنتگی با مقتول، بین جمیع افراد قبیله توزیع می‌گردد، تا همه نقوص قبیله آرامش پابند و به کسی ستم نرود.
- ۱۰- ادریس احمد؛ عوض، دیه، ترجمه علیرضا فیض، تهران، سازمان چاپ و انتشارات وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، ۱۳۷۷، ج ۲، ص ۶۸-۶۹.
- ۱۱- پس از ظهور اسلام مسؤولیت عاقله مورد تأیید و امضاء قرار گرفت و پیغمبر اکرم (صلی الله علیه و آله) با تصرفاتی آن را اخلاقی‌تر و انسانی‌تر نمودند، امور جامعه نیز با آنها می‌گذشت.
- ۱۲- مجتهد شبستری، محمد؛ تلملاطی در قرائت انسان از دین؛ تهران، طرح نو، ج ۱، ص ۱۹۵.

ناتوانی عاقله در پرداخت دیه و عدم وجود عاقله برای جانی

- ماده ۳۱۲ **قانون مجازات اسلامی**: «هرگاه جانی دارای عاقله نباشد یا عاقله او نتواند دیه را در مدت سه سال پردازد، دیه از بیت المال پرداخت می‌شود» توضیح هرگاه عاقله محکوم به پرداخت دیه شود و آن را پرداخت ننماید اگر متنکن باشد باید از اموال او اخذ شود و اگر تکن مالی نداشته باشد و مفسر باشد دیه از بیت المال پرداخت شده و نیازی به تقديم دادخواست اعسار توسط عاقله نیست. (نظریه‌های ۱۰/۱۳۸۲-۷۸۴۲/۷ و ۲۵/۷/۸۱-۴۶۷/۷)
- ۱۱- اداره کل تدوین قوانین و مقررات، مجموعه قانون مجازات اسلامی؛ تهران، ریاست جمهوری، اداره چاپ و انتشار، ۱۳۸۴، ذیل ص ۳۰۱.
- ۱۲- این در صورتی است که دادگاه عدم توانانی عاقله را نسبت به پرداخت دیه احرار کند.

فهرست منابع

- ۱- حاجتی، سید مهدی؛ قانون مجازات اسلامی در نظم حقوق کنونی، تهران، میثاق عدالت، ۱۳۸۴.
- ۲- جعفری لنگرودی، مجذعفر؛ ترمینولوژی حقوق، تهران، گنج داش، ۱۳۸۴.
- ۳- اداره کل تدوین و تنقیح قوانین و مقررات، مجموعه قانون مجازات اسلامی، تهران، ریاست جمهوری، معاونت پژوهش، اداره چاپ و انتشار، ۱۳۸۴.
- ۴- حیری، عباسعلی؛ نگاهی به مسؤولیت عاقله در پرداخت دیه، فصلنامه فقه، سال دوازدهم، شماره ۴۵.
- ۵- ادریس احمد، عوض؛ دیه، ترجمه علیرضا فیض، تهران، سازمان چاپ و انتشارات وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، ۱۳۷۷.
- ۶- مجتهد شبستری، محمد؛ تلملاطی در قرائت انسان از دین، تهران، طرح نو، ج ۱، ص ۱۹۵.

۱. [↑ جعفری لنگرودی، محمد جعفر؛ ترمینولوژی حقوق، تهران، کج دانش، ۱۳۸۴، ص ۴۴۱](#).
۲. [↑ حجتی، سید مهدی؛ قانون مجازات اسلامی در نظم حقوق کفوی، تهران، میثاق عدالت، ۱۳۸۴، ص ۶۰۷](#).
۳. [↑ حجتی، سید مهدی؛ قانون مجازات اسلامی در نظم حقوق کنوی، تهران، میثاق عدالت، ۱۳۸۴، ص ۶۰۶](#).
۴. [↑ حجتی، سید مهدی؛ قانون مجازات اسلامی در نظم حقوق کنوی، تهران، میثاق عدالت، ۱۳۸۴، ص ۶۱۲](#) ص ۶۱۳.
۵. [↑ اداره کل تدوین و تنقیح قوانین و مقررات، مجموعه قانون مجازات اسلامی، تهران، ریاست جمهوری، معاونت پژوهش، اداره چاپ و انتشارات، ۱۳۸۴، ص ۲۹۸](#).
۶. [↑ اداره کل تدوین و تنقیح قوانین و مقررات، مجموعه قانون مجازات اسلامی، تهران، ریاست جمهوری، معاونت پژوهش، اداره چاپ و انتشارات، ۱۳۸۴، ذیل ص ۲۹۹](#).
۷. [↑ حیری، عباسعلی؛ نگاهی به مسؤولیت عالله در پرداخت دیه، فصلنامه فقه سال دوازدهم، شماره ۴۵، ص ۲۰۵](#).
۸. [↑ ادریس احمد؛ عوض، دیه، ترجمه علیرضا فیض، تهران، سازمان چاپ و انتشارات وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، ۱۳۷۷، ج ۲، ص ۶۸-۶۹](#).
۹. [↑ مجتبه شبستری، محمد؛ تأملاتی در فرات انسان از دین؛ تهران، طرح نو، ج ۱، ص ۱۹۵](#).
۱۰. [↑ اداره کل تدوین قوانین و مقررات، مجموعه قانون مجازات اسلامی؛ تهران، ریاست جمهوری، اداره چاپ و انتشار، ۱۳۸۴، ذیل ص ۳۰۱](#) ص ۳۰۰-۳۰۱.

منبع

[سایت پژوهه](#)
[سایت پژوهه](#)

ردهای این صفحه: [اصطلاحات فقهی](#) | [دیل](#) | [فقه](#)